

Po dohodě s rodiči, kdy všechny světlušky souhlasily, jsme se sešly v pátek na hlavním vlakovém nádraží. Na výpravu bylo přihlášeno 14 světlušek z celkových 16, bohužel přes týden jich většina onemocněla, proto jsme jeli v menším počtu

Velké batohy jsme naložily do auta, které už bylo z poloviny naplněné jídlem a věcmi na program. Mohly jsme vyrazit- Lviče, Syky, Růžička, Veverka, Punt'a, Ocásek, Copánek, Bibi a Červík (Růžičky sestřenice z Klatov). Cesta vlakem byla krátká a my se ocitly na nádraží v Holostřevch. Prvním úkolem světlušek bylo najít kostel, u kterého je fara. Na faře už nás ve vytopené místnosti čekala Lumík- naše posila. Ukázaly jsme holkám celou faru a připravily místnost na spaní. Celou jsme jí vyložily matracemi, na které si holky připravily spacáky, karimatky a věci na spaní. Protože do spaní bylo ještě hodně času, zahrály jsme si několik her. První byla na zahrádky, kteří se snažili ze své zahrady vymýt všechny červy, kteří napadli jejich stromky a také Škatulata, škatulka. Když jsme přišly ze zahrady dovnitř, čekala na nás večeře - polívka. Všechny jsme si rituálem popřály Požehnanou dobrou chuť, mňam, mňam, mňam a pustily se do ní. Po večeři se muselo umýt nádobí, proto jsme holky rozdělily do dvou skupinek. Po úklidu jsme si na holky připravily pohádkovou hru. Přehrály jsme jim 2 pohádky- Princezna na hrášku a Hvězdná nadílka a světlušky měli za úkol za 10minut nacvičit představení, které by bylo pěkné a podobalo by se pohádce. A jak to bývá, po pohádce jen vyčistit zoubky, umýt a spát.

V sobotu nás dračice vzbudily už v 6: 40 ráno. Vytáhly jsme je tedy ven na rozcvičku, aby protáhly svá těla. Po rozcvičce se nasnídali kornflaků s mlékem a grankem a dopolední program mohl začít. Okolo deváté přivezla maminka Mici, takže jsme byly konečně v plném počtu. Jelikož měly holky v seznamu věcí napsáno, že mají mít PETku, využily jsme jí při rukodělkách. Vyráběly se z nich totiž kytičky. Následovala hra na ZOO, ve které bylo úkolem hledat zvířátka ve správném pořadí. Po běhání následovala odměna v podobě sváči - sušenky. S plnými břichy jsme udělali pár kuřátek do oddílové sbírky a pak si zahrály na bramboru. Poté světlušky čekalo překvapení. Lidé žijící na faře si v chlívků chovali kozu a tak jsme se tam se světluškami vydaly. Samozřejmě to pro ně byl velký zážitek. Od koz jsme šly rovnou do koupelny umýt si ruce, čekal nás oběd - polévka, párek a kaše. Po jídle jsme holkám daly hodinu polední klid, pustily jsme jim pohádky a překvapivě byly hodné, některé opravdu usnuly. Dopoledne bylo hodně nabyté. Vydaly jsme se na procházku a náhodou jsme na jednom keři našly nějaký dopis. Psalo se v něm, že jsme ztroskotaly na nedalekém ostrově a snažíme se najít ostrov s domorodci. Cestou na onen ostrov nás navigovala Mořská víla, která psala dopisy. Samozřejmě jsme plnily úkoly - zaháněly duchy zpěvem, plavaly v moři s nafouklými plováky, zahrály si domorodou hru - na čertí ocásky, sbíraly ovoce do zásoby, trénovaly jsme zvířátka, kytičky i stromy, proplavávaly jsme mezi nebezpečnými útesy. Když jsme konečně dorazily na ostrov s domorodci, byly jsme unavené. Domorodci byly zřejmě lidožrouti, ale našťástí byli na lovu. Zanechali nám ostrov, na kterém jsme našly i mapu k jejich pokladu, který jsme sebraly a rychle upalovaly pryč. Po rozdělení kořisti nás čekala „lesní svačinka“ v podobě pudingového jogurtu. Na faru jsme dorazily vyčerpané, ale holky se na rozdíl od nás ihned zmátožily. Do večeře jsme měly ještě spoustu práce. Holky se učily vařit buchtu - každá skupinka svou. Každá světluška přispěla svým dílem na jejich dobrůtce. Také jsme vyráběli jednohubky, a v neposlední řadě si holky vyráběly sukýnky na Havajskou párty. Když jsme všechno zvládly, za odměnu jsme zbaštily večeři a mohly začít „řádit“. Světlušky Havajanky si zasoutěžily ve zpěvu a tanci, ale hlavně si užily srandu. Okolo jedenácté jsme všechny zalehly do spacáků, světlušky kupodivu usnuly ještě předtím, než skončila patnáctiminutová pohádka, kterou jsme jim pustily.

I nedělní ráno jsme zahájily rozcvičkou, na které jsme si zahrály růžičky hru Na krtky a Štronzo. Protáhly jsme se na faře nasnídaly. Snídaně nejen krásně voněla, ale byla hlavně moc dobrá. Snídaly jsme totiž světluškami vyrobené buchty. Drobečky všude na stole i na zemi napovídaly, že to byla opravdu mňamka. Dopoledne bylo ve znamení balení, uklízení ale i her. Světlušky-slepičky nosily svým kohoutkům vodu ze studánky, aby mu sklouzl uvíznutý oříšek. Ani jedna slepička nenechala svého kohoutka zemřít. Všechny se snažily a cestou volaly: „Leží tam v komoře, má nožky nahoře, bojím se bojím, že umře.“ Další hrou bylo skládání madagaskarských puzzlí. Jelikož se světlušky celou výpravu ptaly, kdy půjdeme do kostela vedle fary, v neděli se konečně dočkaly. Důkladně jsme si prohlédly krásný Holostřevský kostel a úzkými schody vylezly do patra, kde byly varhany. Každá světluška si mohla vyzkoušet, jak se na ně hraje. Z kostela jsme putovaly do fary umýt si ruce. Nedělní oběd jsme si daly venku, protože bylo pěkně. Teď už bylo na čase dobalit ešusy, přezůvky a uklidit. Rozloučily jsme se s farou a všechny plné dojmů a zážitků se vydaly na nádraží a vlakem do Plzně, kde už čekali těšící se rodiče.

Myslím, že nejsem jediná, komu se výprava moc líbila.

Lviče